

skulle præstere, og Grindsted-Grene Kommune har ved en Skrivelse af 11. Februar 1909 erklæret sig rede til at ville betale ikke de 5 pCt., som var den tiltænkt, men 4 pCt. Jeg ser nu bort fra Spørgsmaalet om Amtstilskuddet, der udgør 15 pCt. af den hele Anlægssum, og saa vidt jeg forstaaer den ærede Ordfører, turde det være tvivlsomt, for ikke at sige mere end tvivlsomt, om dette Tilskud kan paaregnes. Men selv om Grindsted-Grene Sogneraad nu efter 4 Aars Forløb og under den foreliggende Situation fastholder sit Tilsagn om de 4 pCt., vil der dog ikke være præsteret $\frac{3}{4}$ af den Kapital, som Kommunerne skal udrede, og i alle Fald er det kun $\frac{2}{5}$ af Kommunernes Kapital, der vil være til Stede.

Under disse Omstændigheder skønner jeg ikke rettere end, at alt, hvad der foreligger i denne Sag, peger med al ønskelig Tydelighed paa, at hvis man fastholder Linien Grindsted—Tistrup, kommer vi ud i det tomme Rum, saa kommer der ingen Bane paa denne Egn. Det er det, der for mig er det afgørende, idet jeg i saa Henseende ligesom afdøde Landstingsmand Pagh er meget villig til at gøre, hvad der fra vor Side kan gøres, for at støtte den paagældende Egn. Jeg mener ogsaa, at det er i den Belysning, at vi maa se den Kritik, der er fremkommet fra de sidste ærede Talere overfor det her foreliggende Flertalsforslag. De moralske Anfægtelser, som navnlig det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) gjorde sig til Talsmand for, synes jeg taber en væsentlig Del af deres Kraft, naar man holder sig for Øje, at det eneste, man vil opnaa, hvis man nedstemmer Flertalsforslaget, er efter al Sandsynlighed det, at der ikke kommer nogen Bane paa den paagældende Egn. Det var de moralske Betæneligheder, der var afgørende for det ærede Medlem. Men jeg har allerede henpeget paa, at der er Fortilfælde. Vi har Eksempler paa, at man enten helt har strøget en Gang vedtaget Bane eller har sat noget andet ind i Stedet. Jeg vil ogsaa gerne i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at her gaar man meget hensyntagende til Værks overfor Tistrup. Man ændrer det ikke, som i Fjor foreslaaet, til en Bane fra Grindsted til Varde, nej, man sætter Tistrup først, man giver det en Chance for at tilvejebringe de fornødne Pengemidler for saa, hvis det skulde glippe, at aabne en Mulighed for Varde—Grindsted-Banen, den Mulighed der — deri er jeg enig med den ærede Taler — sikkert vil føre til, at Banen bliver anlagt.

Med Hensyn til det økonomiske — det

var et Moment, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) ogsaa slog paa — vil jeg gerne sige, at det, om Varde—Grindsted-Banen bliver 200,000 Kr., som af Generaldirektoratet forventet, eller 360,000 Kr., som det er udtalt af Statens tekniske Tilsyn, dyrere for Staten, er for mig ikke det særligt afgørende, naar der fra det samme tekniske Tilsyn foreligger en Erklæring om, at der ikke er Tvivl om, at den dyrere Bane vil kunne bære sine Driftsudgifter, medens det hævdes som aldeles utvivlsomt, at den billigere Bane ikke vil kunne gøre det.

Det er altsaa ud fra disse Betragtninger, at jeg for mit Vedkommende intet Øjeblik har været i Tvivl om, at man uden nogen som helst moralske Anfægtelser kan stemme for Flertallets Forslag. Jeg tillader mig at anbefale det og opfordre ærede Medlemmer til at slutte sig dertil.

Rottbøll: Det ærede Medlem, der sidst talte, har jo gransket tidligere Betænkninger og Udtalelser. Jeg skal ikke følge ham videre paa den Vej. Jeg mindes, at en tidligere Rigsdagsmand har sagt, at der burde egentlig være Straf for Gengivelse af saadanne Udtalelser fra Rigsdagstidende, der er faldne for 3 Maaneder siden. Der er ogsaa blevet sagt, at man ikke skal grave i gamle Køkkenmøddinger. Jeg skal altsaa ikke følge det ærede Medlem paa den Vej, men naar det ærede Medlem sagde, at man havde Fortilfælde og blandt andet nævnedes Køge—Kværkeby-Banen som værende analogt med det foreliggende Forslag, saa tager han ganske fejl. Køge—Kværkeby-Banen bliver, hvis den overhovedet bliver forandret, kun forandret, fordi Kværkeby selv har ønsket det, og hvis det ærede Medlem kunde faa Tistrup til at ønske, at Banen skulde gaa til Varde, var der ikke noget Menneske, der vilde modsætte sig det, medmindre det maaske skulde være paa Grund af den store Bekostning og af, at Grindsted—Varde-Banen er en saa højst urimelig Bane, som den i Virkeligheden er. Det nævnte Fortilfælde falder altsaa ikke ind under samme Kategori som denne Bane.

Saa siger det ærede Medlem, at det hele gør ikke noget, for Tistrup kan ikke skaffe Pengene. Det er et rent Postulat. Tistrup mener, at den kan skaffe Pengene, og der er ingen, der kan sige, om den ikke kan det. Og i alt Fald har man, saaledes som denne Loy er, givet Tistrup Frist til at skaffe Pengene indtil 1925, det er det afgørende.

Det ærede Medlem siger, at en Lov kan